

RESTITUTIO IN INTEGRUM

Bartalis János (1893–1976)

Isten kezében

*Jött villámcsapás, jött fegyver.
Jött fergeteg.
Jött emberek hálátlansága.
Jött kegyetlenség, jött bűn.
Jött éhség és szomorúság.
Jött megalázás.
Jött üldözés és megpróbáltatás.
Jött bujdosás lélek-pusztában
és nem volt hová lehajtani fejet.
Jött kínszenvedés, Krisztus hét szenvedése.
Jött korbácsütés testen és lelken.
Jött börtön...
Nagy bajomban mindig csak azt mondtam:
„Isten kezében vagyunk
és ott vagyunk a legjobb helyen.”*

*Mikor fellegek feltornyosultak
és a hullámok összecaptak fejünk felett.
Mikor a templomok leomlottak
és meghasadott a hegy.
Mikor sötétség borult a világra,
végtelen sötétség
és az égre nem jöttek fel a csillagok,
– mikor a Halál örvényénél álltunk...
Mikor az utolsó kiáltás is elhangzott
Krisztus ajakáról – függve a keresztfán,
utolsót lehelve lelke:
„Éli, Éli! Lama Sabaktani!”
Ó, népem, drága népem!
E szörnyű ítéletben,
ez elveszejtő nehéz időben
mindig hitted:
„Isten kezében vagyunk
és ott vagyunk a legbiztosabb helyen.”*

*Mikor Ég-Föld megszakadt,
Folyók-Tengerek kiöntöttek,
végig nyargalván sós hullámaikkal
a veszett világon,
mikor megpecsételtetett minden
teremtett állatoknak sorsa –
Ó, Uram!
mi: árva néped,
árva magyar néped
„Tebenned bízunk eleitől fogva.”*

Krisztusi arc